

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 28.09.1978, sp. zn. NdV 5/78, ECLI:CZ:NS:1978:NDV.5.1978.1

Číslo: 13/1979

Právní věta: Vojak z povolania odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody zostáva podľa § 20 odst. 2 písm. d) branného zákona č. 92/1949 Zb. (úplné znenie vyhlásené pod č. 121/1978 Zb.) vojakom v činnej službe v zmysle § 14 odst. 1 písm. a) Tr. por., ak nedošlo k zániku jeho služobného pomeru podľa § 25 zák. č. 76/1959 Zb. (úplné znenie vyhlásené pod č. 122/1978 Zb.). Za trestné činy spáchané v čase tohto služobného pomeru podlieha vojenskej súdnej právomoci (§ 15 odst. 1 Tr. por.).

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 28.09.1978

Spisová značka: NdV 5/78

Číslo rozhodnutí: 13

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Pravomoc soudu

Předpisy: 141/1961 Sb. § 14 odst. 1 písm. a
§ 15 odst. 1 92/1949 Sb. § 20 odst. 2 písm. d 76/1959 Sb. § 25

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Z odôvodnenia:

Okresný prokurátor podal na okresnom súde obžalobu na rotného z povolania H. a na ďalších štyroch občanov pre spolupáchateľstvo na trestnom čine ublíženia na zdraví podľa § 9 odst. 2, § 221 odst. 1 Tr. zák.

Okresný súd na neverejnom zasadnutí konanom o predbežnom prejednaní obžaloby postúpil trestnú vec rtn. z pov. H. uznesením podľa § 188 odst. 1 písm. a) Tr. por. vojenskému obvodovému súdu ako súdu príslušnému. Vychádzal z toho, že rtn. z pov. H., i keď je vo výkone trestu odňatia slobody, je naďalej vojakom z povolania a že teda súdom príslušným rozhodovať v tejto veci je vojenský obvodový súd, v obvode ktorého rtn. z pov. H. spáchal trestnú činnosť.

Vojenský obvodový súd neuznal svoju príslušnosť a vyslovil, že podľa § 14 odst. 1 Tr. por. vo veci rtn. z pov. H. nie je daná právomoc vojenských súdov, ale príslušný je podľa § 18 odst. 1 a § 20 odst. 1 Tr. por. okresný súd. Svoje rozhodnutie oprel o názor, že nástupom výkonu trestu odňatia slobody v NVÚ MS sa vojenská činná služba prerušuje vo forme trvalej dovolenky obdobne ako u vojakov

základnej služby, a že preto rtn. z pov. H. počas odpykávania trestu odňatia slobody nepodlieha vojenskej súdnej právomoci.

Najvyšší súd ČSSR prejednal podľa § 24 Tr. por. tento spor o príslušnosť a dospel k záveru, že názor okresného súdu je správny a že súdom príslušným na prejednanie trestnej veci rtn. z pov. H. je vojenský obvodový súd. Najvyšší súd ČSSR vychádzal pritom z týchto zistení:

Rtn. z pov. bol rozsudkom vojenského obvodového súdu zo 14. 7. 1977 odsúdený podľa § 224 odst. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní pätnástich mesiacov nepodmienečne v I. nápravnovýchovnej skupine NVÚ MS. Trest straty vojenskej hodnosti podľa § 47 Tr. zák. nebol vyslovený. Rozsudok sa stal právoplatným 27. 7. 1977. Rtn. z pov. H. nastúpil výkon trestu 3. 8. 1977 vo väznici v P., odkiaľ bol 23. 8. 1977 dodaný do NVÚ MS v M., kde tento trest vykonával aj 23. 11. 1977, teda v deň spáchania skutku, ktorý je predmetom obžaloby.

Vojenský útvar na požiadanie vojenského obvodového súdu prísom oznámil, že rtn. z pov. H. zostal i po odsúdení vojenským obvodovým súdom vojakom z povolania zaradeným u tohto útvaru. Vojenský obvodový súd napriek tomu svoju príslušnosť neuznal. Podstata chybného rozhodnutia spočíva v tom, že pri riešení otázky príslušnosti a vojenského pomeru rtn. z pov. H. vojenský obvodový súd nesprávne vychádzal zo služobného predpisu MNO Dopl-1-1, ktorý obsahuje Základné ustanovenia o vojenskej činnnej službe vojakov v základnej (náhradnej) službe a v zálohe ozbrojených síl ČSSR v čase mieru. Priebeh služby vojakov z povolania v čase výkonu trestu odňatia slobody, pokiaľ tento vojenský pomer nezanikol, sa však rieši inými normami.

Podľa § 20 odst. 2 písm. d) zák. č. 92/1949 Zb. (úplné znenie vyhlásené pod č. 121/1978 Zb.) vojenská činná služba zahrňuje aj službu vojakov z povolania. V zmysle § 25 odst. 1 cit. zákona vojakmi z povolania sú vojaci, ktorí vykonávajú vojenskú službu ako svoje povolanie v služobnom pomere, do ktorého boli prijatí podľa osobitných predpisov. Vojaci z povolania sú povinní konať vojenskú činnú službu, pokiaľ tento ich služobný pomer nezanikne. Zákon č. 76/1959 Zb. o niektorých služobných pomeroch vojakov (úplné znenie vyhlásené pod č. 122/1978 Zb.) v § 25 ustanovuje, že služobný pomer vojakov z povolania zaniká prepustením zo služobného pomeru, odňatím alebo stratou vojenskej hodnosti, prepustením z vojska a úmrtím. Túto zákonnú dikciu v plnom rozsahu prevzal aj služobný predpis MNO-17-1, Základné ustanovenia o priebehu služby vojakov z povolania ČSLA, hlava I., článok 3.

Pretože v zmysle citovaného zákonného ustanovenia u vojaka z povolania vykonávajúceho trest odňatia slobody nedochádza k zániku služobného pomeru a teda ani k zániku výkonu činnnej služby, služobný pomer takéhoto vojaka z povolania sa rieši v ustanovení hlavy 3., článok 36b písm. e) predpisu MNO-17-1 tak, že vojak z povolania, ktorý bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody, sa až do skončenia výkonu tohto trestu berie do kádrovej dispozície.

Vzatie do kádrovej dispozície však nie je okolnosťou, pre ktorú by služobný pomer vojaka z povolania, teda výkon vojenskej činnnej služby, zanikol. Znamená to, že vojak z povolania odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody, pokiaľ nedošlo k zániku tohto služobného pomeru podľa § 25 zák. č. 76/1959 Zb. (úplné znenie vyhlásené pod č. 122/1978 Zb.), je podľa § 20 odst. 2 písm. d) zák. č. 92/1949 Zb. (úplné znenie vyhlásené pod č. 121/1978 Zb.) vojakom v činnnej službe (§ 14 odst. 1 písm. a/ Tr. por.) a za trestné činy spáchané v priebehu tohto služobného pomeru zachovaného aj v čase výkonu trestu odňatia slobody podlieha vojenskej súdnej právomoci (§ 15 odst. 1 Tr. por.).

Tento záver platí v plnom rozsahu aj v prípade rtn. z pov. H., a preto na prejednanie a rozhodnutie jeho trestnej veci je príslušný vojenský obvodový súd.